

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-257

09.10.2015

Прем'єр-міністру України

ЯЦЕНЮКУ А.П.

Шановний Арсенію Петровичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Павленка Ю. О., оголошений на засіданні Верховної Ради України 9 жовтня 2015 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

В. ГРОЙСМАН

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

"16" вересня 2015 р.

Вих. № 078/2/183-15

Прем'єр-міністру України

ЯЦЕНЮКУ А.П.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо дій та бездіяльності Уряду України, які призвели до значного зниження рівня національного усиновлення та влаштування дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, в сімейні форми виховання та руйнування успішної реформи в цій сфері

Шановний Арсенію Петровичу!

В Україні зменшується влаштування дітей, які втратили батьківське піклування, в сімейні форми виховання. За даними Мінсоцполітики, протягом січня-червня 2015 року було усиновлено, влаштовано у прийомні сім'ї та дитячі будинки сімейного типу на третину менше, ніж за той же період у 2014 році, і вдвічі менше ніж у 2013 році.

Виконавча влада у половині територіально-адміністративних одиниць, районів та міст, за півроку не влаштували в сімейні форми виховання жодної посиротілої дитини, направляючи їх до інтернатних закладів, що є порушенням прав дитини.

Рішенням Кабінету Міністрів України, сім'ї, які за дорученням Держави виховують дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, втратили пільги на оплату комунальних послуг і не набули права на отримання субсидії. Сім'ї фактично втрачають один з двох прожиткових мінімумів, що гарантовані законом на утримання дітей, сплачуючи комунальні витрати.

З зони збройного конфлікту на мирні території України переселилися майже 40 дитячих будинків сімейного типу і понад 120 прийомних сімей. Діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, які змушені були з прийомними батьками і батьками-вихователями переселитися з зони збройного конфлікту, не мають елементарних умов для проживання, фактично стали бездомними, сплачують і за оренду квартир, і комунальні витрати.

Відома всій Україні мама-вихователька Тетяна Савченко, з ризиком для життя, не дозволила бойовикам 11 червня 2014 року вивезти до Росії дітей-сиріт, яких їм з чоловіком доручила виховувати Україна, сьогодні тільки за допомоги небайдужих громадян буде в Хмельницькій області будинок для своєї сім'ї, у складі якої 8 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

В порушення вимог Конституції України і Сімейного Кодексу України, Уряд, приймаючи постанову № 356 від 4 червня 2015 року про підтримку внутрішньо переміщених сімей, які виховують дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, не вирішує питань про забезпечення таких сімей житлом. Така позиція Уряду обумовила те, що 16 дитячих будинків сімейного типу (130 дітей) після бездомних поневірянь по мирним регіонам України повернулися в зону збройного конфлікту.

Багатьом дитячим будинкам сімейного типу і прийомним сім'ям повертається нікуди. За даними, які я отримав, здійснюючи повноваження народного депутата України, 52 будинки, де жили сім'ї, що виховують дітей-сиріт, війною знищені і не підлягають відновленню.

За підсумками першого півріччя, 2015 рік має всі підстави стати роком знищення успішної реформи національного усиновлення та сімейних форм виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Відповідно до вимог статті 15 Закону України «Про статус народного депутата України» прошу надати інформацію:

- перелік адміністративно-територіальних одиниць, де органами опіки та піклування протягом першого півріччя 2015 року не влаштовано жодної дитини-сироти та дитини, позбавленої батьківського піклування, до сімейних форм виховання;
- умови проживання переміщених дитячих будинків сімейного типу та прийомних сімей (проживають у нежилих приміщеннях; орендуєть житло за власний рахунок; житло надане тимчасово або на постійній основі місцевими органами виконавчої влади за місцем реєстрації внутрішньо переміщеними особами; в приміщеннях благодійних, релігійних, волонтерських організацій, інше);
- кількість влаштованих та вибулих дітей із переміщених прийомних сімей, дитячих будинків сімейного типу за період від дня реєстрації переміщеними особами до теперішнього часу, в розрізі регіонів перебування.

З повагою,

Народний депутат України

Юрій ПАВЛЕНКО

(посв. № 183)